

YALNIZLIĞIN (B)EŞİĞİNDE SALLANAN BİR İÇ ÇEKİŞ

I - zebra renkli kuşlardan kesilmiş mor kanatlar
vücudumdan kedi tırmanışları geçerken
morartıyorsunuz ruhumu
Şebreng deviniyor siyahtan mora
kalkar kemiklerimizden zebra renkli kuşlar
ince omuzlarınıza dokunuyorum gibi de
düşüyorum avucunuza
yerleştiriyorsunuz ince bir telaştan şişen göğsünüze nefesinizin son durağını
yaşlanıyor sırtım, bulanıyor diyagonal çiziklere
geçiyorum dizlerinizden taşıyarak üşümüşlüğünüze sığınan ak zambağını

“(b)eşiği yalnızlığımın söner dokunduğunda gururunuz;
oysa ki boyardınız geceleri kemiklerimi
oysa ki boyardınız üstelik yüz çıkıntılarımı”
söndürdüm gürültüsünü güzelliğin, tiksitmelerden ibaretmiş. başkaldırıyorum! çirkinlik, terk edilmiş etlerin yatağında huysuz bir çocuk gibi sallanan bir iç çekiştir.
dar omuzları olan Maldaror’un bıçağının umutsuz keskinliği
bakabiliyorum göz kapaklarınıza bir kuş kalkmış ve hiç kalkmamış gibi sırtıyordu. bir kuş ki kanatları mor olan, bir kuş ki çağrılmamış biçilmiş kanatları.

“kuduz köpeklerinin havlamasındaydı çirkinlik;
oysa ki yapayalnız kalacak gösterişler, siz bundan hoşlanmazsınız
oysa ki bir ölü yağmurunun ortasına daldırmıştım bacaklarımı.”

II- altıya bölünen yalnızlığın uğunması
başlıyor Ceres'le aramızda hırçın bir kopuş
tersinden çakılmış bir çividir dişlerim, şakayık çiçeği ister
dayanıyor tablası tütünün ellerime, seçilmemiş bir şiddetmiş başkalık
sürdürdünüz gözlerinizin yataklarında çirkinliğimi
dolaştırdım yetersiz endişelerimde civanperçemi
suçtu emzirmek tırnaklarını gökyüzü olan bebeği
doğmuştuk aynı burçtan halbuki
altıya bölünmüştü yalnızlığım, altıpatlar deliklerinin uğunmasına...